

آیا ساختمانهایی که ستونهای آنها از تیر آهن و ورق تقویتی ساخته

می شوند، می توان مقاوم در برابر زلزله دانست ؟

مجتبی صادقی اشکوری

طراح و ناظر سازه ساختمانهای بلند و پل

عضو هیئت مدیره و بازرس اصلی انجمن ایرانی مهندسان محاسب و انجمن مهندسان راه و ساختمان

e mail address : m_sadeghi_eshk@yahoo.com

چکیده :

برای ساختمانهای فلزی که ستون های آنها از تیر آهن و ورق تقویتی ساخته می شوند خواه ساختمانهای متشکل از قاب های خمشی و خواه ساختمانهای متشکل از قابهای ساده و بادبندی ، آنچه در عمل و روشهای طرح و اجرای متعارف شاهدیم در اکثریت قریب به اتفاق موارد به عنوان ساختمانی مقاوم در برابر زلزله موارد قابل دفاع نبوده و متقاعدکننده نمی باشد. اما پرسش اینست که : آیا اساسا با ستون ساخته شده از تیر آهن و ورق تقویتی می توان قاب خمشی مقاوم در برابر زلزله ساخت ؟

قاب مفصلی همراه با بادبند چطور ؟

برای آنکه ساختمانی مقاوم در برابر زلزله باشد ، لازم است هم اعضای اسکلت ساختمان وهم اتصالات ، پاسخگوی تلاش های ناشی از اعمال بارهای ثقلی و جانبی بویژه زلزله باشد . برای اثبات این ادعا که ساختمانهای طراحی یا اجرا شده باین نوع ستون ها ، مقاوم در برابر زلزله نیستند ، ضرورتی بدان نیست که عدم کفایت خود این ستون ها را زیر سؤال رود زیرا آئین نامه ها منجمله مبحث ۱۰ در صفحه ۴۲ در این خصوص ضوابطی دارند که اگر طراحی سازه براساس این ضوابط صورت گیرد ، مشکلی پیش نخواهد آمد . آنچه اما با ابهاماتی همراه است کفایت اتصال بین ستونها با تیرها یا بادبندهاست .

در این نوشته ضعفهای اتصال در این نوع مقاطع برای ستونها زیر ذره بین قرار می گیرد و معایب جدی و غیر قابل اغماض آنها شناسانده می شود. بدیهی است چنانچه نتیجه این بررسی پذیرفته شود ، عدم کفایت سازه برای مقاومت در برابر زلزله تأیید شده است .

اما این بحث در دینوع ساختمان قابل طرح است .

۱- ساختمان فلزی با سازه متشکل از قاب خمشی

۲- ساختمان فلزی با سازه متشکل از قاب مفصلی (ساده) همراه با بادبند

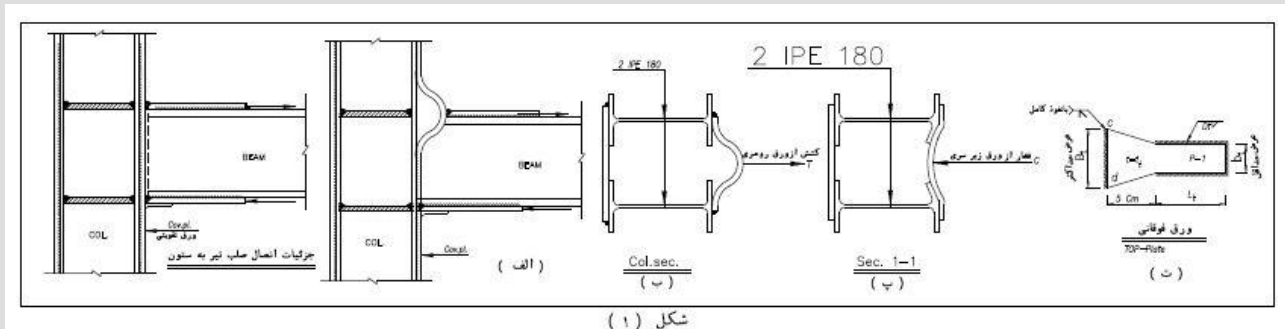
حالت ۱ : ساختمان فلزی باسازه متشکل از قاب خمشی

۱ - الف) ورق گیردار در سمت بال تیر آهن ستون و ورق تقویتی آن بدان متصل می شود .

مقدمه :

برای آنکه در یک اتصال گیردار انتقال لنگر درست صورت گیرد و کشش ایجاد شده ناشی از خمش در محل اتصال تیر به ستون در نیمه راه عبور ، به پارگی حلقه ای از زنجیره اتصال منتهی نگردد . لازم است این اتصال دارای ورق پیوستگی باشد . اجزا مقطع ستون یکپارچه باشند . وباندک کشیدگی در ورق تقویتی ستون جوش آن بریده نشود . سطح مقطع ورق گیردار کافی باشد . بعد و طول جوش گوشه این ورق به بال تیر کافی باشد . جوش نفوذ کامل لبه ورق گیردار به ستون دارای مقاومت لازم باشد . ورق تقویتی ستون با ورق گیردار تناسب ضخامت داشته باشد . ضخامت جان ستون ارضاء کننده ضابطه چشمه اتصال مندرج درص ۱۳۳ از ویرایش دوم مبحث ۱۰ برای قاب خمشی مربوطه در تراز طبقه باشد . جوش اتصال بال تیر به ورق گیردار ضعیف نباشد . . . اگر نه این اتصال مصداق واقعی یک اتصال گیردار یا صلب نخواهد بود .

بعنوان مثال : فرض کنیم مقطع ستون ساختمانی 2IPE180+PL باشد. مطابق شکل ۱ ، لبه cd ی ورق گیردار ابتدا به ورق تقویتی ستون اتصال می یابد . آنگاه ورق تقویتی فوق با جوش های دوطرف خود به تیر آهن ستون اتصال می یابد . عیب بزرگ این اتصال که تیر را به ورق تقویتی ستون می دوزد آن است که هرگاه به کشش (ناشی از خمش) بیفتد ، به راحتی جوش ورق تقویتی از تیر آهن ، بازمی شود . و ورق طبله می کند . و فرصت مقاومت از اتصال گرفته میشود . . .

شکل (۱)

به منظور توضیح منطقی تر این بحث ، اصطلاحی تحت عنوان " زنجیره اتصال خمشی " تعریف می شود .

زنجیره اتصال خمشی

اتصال خمشی شکل ۲ قرار است ، در مقابل کوپل نیروی نشان داده شده در شکل که ناشی از لنگر منفی وارده بر اتصال است مقاومت نماید . در حقیقت این نیروها را می توان به صورت سرانگشتی ظرفیت کششی بال تیر متصله به اتصال دانست که به طریق جوش و ورق به ستون منتقل می شود . برای این نیروها می توان پیکره آزاد زنجیره شکل ۲ - ب را مبنا ی کار قرارداد .

برای آنکه نیروی کششی (ناشی از لنگر منفی اتصال) متناظر با بال فوقانی تیر شکل ۲ بتواند به ستون منتقل شود ، بایستی مسیری را طی کند ، مسیری شامل ۷ ایستگاه . این مسیر را می توان زنجیره ای مشتمل بر ۷ حلقه به شرح زیر فرض نمود .

حلقه اول : بال تیر p.1

حلقه دوم : جوش بال به ورق روسری p.2

حلقه سوم : ورق روسری p.3

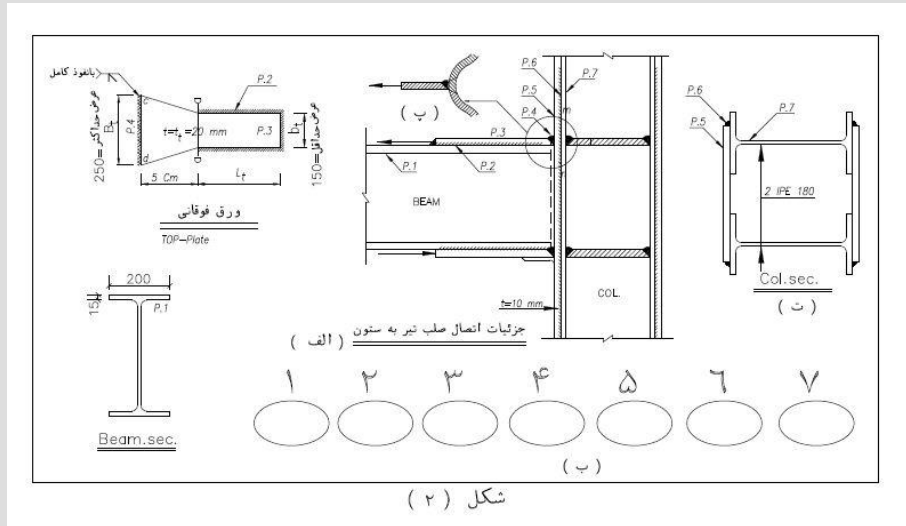
حلقه چهارم : جوش لبه ورق روسری به ستون p.4

حلقه پنجم : ورق تقویتی ستون p.5

حلقه ششم : جوش ورق تقویتی به تیر آهن ستون p.6

حلقه هفتم : تیر آهن ستون p.7

بدیهی است که ظرفیت و قدرت این زنجیره (که عملکردش مشابه طناب است .) توسط ضعیف ترین حلقه آن سنجیده می شود ، یعنی داریم :

حلقه اول : ظرفیت کششی بال تیر (p.1) با فرض مقطع فشرده

$$R1 = 0.66F_y \cdot (A_f) = 0.66 \times 2.4 \times (20 \times 1.5) = 47.5 \text{ t}$$

(فرض کنیم ابعاد بال تیر برابر است با : $bf \cdot tf = 20 \times 1.5 \text{ Cm}$)

حلقه دوم : مقاومت جوش (p.2) بال تیر به ورق روسری

$$R2 = 0.668 D_w \cdot L_w = 0.668 \times 1 \times 75 = 50.1 \text{ t}$$

(فرض کنیم کل طول جوش بال تیر به ورق برابر است با : $L_w = 75 \text{ Cm}$)

حلقه سوم : مقاومت کششی خود ورق روسری (p.3) (مقطع بحرانی aa در انتهای قسمت جوش شده ورق به بال تیر قرار دارد .)

$$R3 = F_t \cdot (A_p) = 0.6 \times 2.4 \times 17 \times 2 = 49 \text{ t}$$

(فرض کنیم ابعاد ورق روسری برابر است با : $bt \cdot t = 17 \times 2 \text{ Cm}$)

حلقه چهارم : مقاومت جوش (p.4) لبه ورق روسری به ستون (یا بهتر بگوییم به ورق تقویتی ستون)

$$R4 = 1.1 \times 25 \times 2 = 55 \text{ t}$$

فرض کنیم عرض حداکثر ورق روسری برابر است با : $(Bt = 25 \text{ Cm})$ ، همچنین مقاومت جوش برابر 1100 Kg/Cm^2 است .

حلقه پنجم : مقاومت برشی ورق تقویتی ستون (p.5) مطابق شکل ۲- پ

$$R5 = 2 \times 25 \times 1.5 \times 0.4 F_y = 72.0 \text{ t}$$

حلقه ششم : مقاومت جوش (p.6) ورق تقویتی ستون به تیر آهن ستون

$$L_w = m = 9.5 \text{ Cm}$$

(طبق شکل ۲- الف)

$$R6 = 2 \times 0.668 \times 0.7 \times 9.5 = 8.9 \text{ t}$$

در شکل ۲- الف خط جوش nm و فرینده اش برای پاسخگویی نسبت به کشش F_t ورق گیردار بسیج می شوند.

یادآوری: جوش اتصال (حلقه ۶) طرفین ورق تقویتی (حلقه ۵) به تیرآهن ستون (حلقه ۷) قرار نیست در طولی معادل ارتفاع یک طبقه از ستون برای کشش منتقله بسیج شود. و تنها طول محدودی از آن باعث انتقال نیرو از ورق تقویتی ستون به تیرآهن ستون میشود. این طول را شاید به تقریب بتوان برابر $tp+5tc$ در نظر گرفت. که در آن tp ضخامت ورق روسری و tc ضخامت ورق تقویتی ستون می باشد. در این مثال $tp=2Cm, tc=1.5Cm$ می باشد. و لذا داریم:

$$m = 2 + 5 \times 1.5 = 9.5 \text{ Cm}$$

همان گونه که دیده می شود در این مثال خاص، حلقه ها دارای ظرفیت یکسان نیستند و یکی از حلقه ها (حلقه ۶) دارای ظرفیت اندکی به نسبت سایر حلقه هاست. و یکی از حلقه ها (حلقه ۵) دارای ظرفیت زیادی به نسبت سایر حلقه هاست. بهمین دلیل این طرح مناسب نیست.

در یک طرح مناسب (فنی و اقتصادی) ظرفیت تمام حلقه ها باید یکسان باشد.

(یادآوری شود این نوع نگاه به مکانیزم باربری ستون با واقعیت رفتار آن انطباق کامل ندارد اما میتواند شمای مناسبی جهت نشان دادن نحوه انتقال تنش از تیر به ستون باشد.)

در این مثال دیده می شود که برای افزایش ظرفیت باربری حلقه ششم باید فکری کرد. که در این مورد بایستی به روش هائی مشابه ردیف ۲ از قسمت "سایرنکات" عمل شود. در غیر این صورت، اتفاقاتی مشابه شکل ۱-ب امکان وقوع دارند.

۱-ب) ورق گیردار در سمت جان ستون آن بدان متصل می شود.

این شکل از اتصال که در آن ورق ضخیم روسری (با ضخامت متعارف ۱۰-۲۵ میلی متر) مطابق شکل ۲ به جان نازک تیرآهن ستون (با ضخامت متعارف ۵-۶ میلی متر) اتصال می یابد، به هیچ وجه نمی تواند به مثابه یک اتصال گیردار مورد قبول باشد. و لذا جهت ایجاد تناسب در ضخامت ورق ها ی متصله، به روشهای مندرج در بند ۳ و ۲ قسمت "سایرنکات" عمل می شود.

حالت ۲: ساختمان فلزی با سازه متشکل از قاب مفصلی (ساده) همراه با بادبند

در این نوع ساختمانها نیز مشابه مشکلات فوق در محل اتصال قاب به بادبندها قابل مشاهده است.

بادبنده یکی از دوشکل زیر به ستون اتصال می یابد.

۲- الف) اتصال بادبند از سمت بال تیرآهن ستون و ورق های تقویتی آن به ستون

در این حال، در اثر کشش عضوبادبندی، ورق تقویتی ستون مطابق شکل ۱۲-الف دچار کشیدگی و خمش می شود و در اثر فشار عضوبادبندی، ورق تقویتی ستون دچار پدیده فشردگی و خمش مطابق شکل ۱۲-ب می شود این موضوع ایجاد می کند که در داخل مقطع ستون، تعبیه سخت کننده (ورق پیوستگی) مطابق شکل ۴ ضرورت یابد، تا بتواند برکشش وارده غلبه نماید. کاری که در اجرا هیچگاه شاهدش نیستیم. (جوش ورق بادبنده ستون تنها آنچنان که قدیم عمل می شد، در معرض برش نیست. و تحت تاثیر خمش و کشش و فشار نیزمی باشد). (برای ملاحظه نحوه محاسبه کشش و فشار وارده بر ورق تقویتی ستون به صفحه ۴۲۴ کتاب طراحی ساختمانهای فولادی چاپ اول آقایان ثنائی و رضائیان، همچنین به صفحه ۶۷۹ کتاب طراحی سازه های فولادی جلد چهارم چاپ اول تالیف آقایان ازهری و میرقادری مراجعه شود.)

۲-ب) اتصال بادبند از سمت جان به ستون

که در این صورت جان تیر آهن ستون عموماً دارای آنچنان ضخامتی نیست که ورق اتصال بادبند با ابعاد معقولی بتواند با آن اتصال مناسب و قابل دفاعی بسازد. (شکل ۱۲)

مثالی می زنیم .

اگر مقطع ستون ساختمانی 2IPE180+PL باشد. ورق ۱۵mm گوشه بادبند بخواهد به جان ۵/۳mm تیر آهن ستون جوش شود در این صورت هیچ تضمینی وجود ندارد که بادبند بتواند اتصال درستی با ستون برقرار نماید . زیرا به دلیل کم بودن ضخامت ورق جان ستون نمی توان ظرفیت کششی منتقله از بادبند به ورق گوشه را با جوشی مناسب و قابل قبول به ستون منتقل نمود . زیرا برای اتصال ورق گوشه بادبند (Gusset pl.) که ۱۵mm ضخامت دارد نیاز به بعد جوش حداقل ۶mm طبق جدول ۱۰-۱۰-۱۰-۱ از ویرایش دوم مبحث ۱۰ صفحه ۱۰۶ است ، از طرفی حداکثر بعد جوش روی ورق ۵/۳mm طبق همان ضوابط برابر ۵/۳mm است . اما این حداقل با آن حداکثر نمی خواند . لذا جوش با بعد ۶mm رانمی توان روی ورق ۵/۳mm جان تیر آهن IPE180 ستون انجام داد . زیرا در این صورت بعد جوش از ضخامت ورق بیشتر خواهد شد . همچنین اگر استفاده از بعد جوش ۵mm مجاز بود ، نیاز به طول جوش زیادی می بود . و این موضوع باعث میشد که طول ورق گوشه بادبند زیاد شود تا امکان تامین طول جوش فراهم گردد .

لذا بایستی به روش های مندرج در ردیف ۱ و ۲ و ۳ از قسمت "سایرنکات" ، سعی در رفع عیب آن شود .

سایرنکات :

۱- همان طور که در بحث زنجیره اتصال دیده می شود ظرفیت حلقه ۶ در مقایسه با سایر حلقه ها کم است .

برای آنکه ظرفیت این حلقه زیاد شود لازم است ، مطابق بندهای زیر عمل شود .

الف- روی ورق های تقویتی ستون سوراخ یا شکاف هائی پیش بینی شود تا در اثر کشیده شدن ورق تقویتی ستون، تنها خطوط جوش گوشه در طرفین ورق تقویتی به تیر آهن ستون واکنش نشان ندهند ، بلکه جوشهای انگشتانه یا کام وزبانه پیش بینی شده در سوراخها یا شکاف ها نیز برای نگهداشتن ورق بسیج شوند. (شکل ۳)

ب- در داخل ستون مطابق شکل ۴ ورق پیوستگی P.2 جهت پیشگیری از کشیده شدن ورق تقویتی ستون P.1 پیش بینی شود.

پ - ورق های تقویتی ستون ها از داخل مطابق شکل ۵ جوش شوند .

برای ورق های تقویتی سراسری با جوش دادن نقاط b,d از شکل ۵ دیگر دسترسی به نقاط a,b برای جوشکاری وجود ندارد . اما برای حالتیکه ستون با تیر آهن و تسمه ساخته می شود ، جوشکاری نقاط a,b هم البته با زحمت امکان پذیر است .

برخی معتقدند، اگر ورق تقویتی در سمت همسایه مطابق شکل ۵ جوش نشود ، ایرادی ندارد که شاید دید درستی نباشد .

ت- عرض لبه cd از ورق اتصال گیردار مطابق شکل ۶ آنگونه اختیار شود که فقط به ورق تقویتی ستون جوش نشود بلکه به تیر آهن ستون نیز اتصال جوشی داشته باشد . تابخشی از کشش منتقله از ورق گیردار بدون واسطه به تیر آهن ستون منتقل گردد . و از تمرکز تنش روی ورق گیردار پیشگیری شود .

۲- جهت جبران کمبود ضخامت ورق جان تیر آهن ستون ، گاه دیده می شود از ورق تقویتی جان مطابق شکل ۸-الف استفاده می شود تا بجای اتصال ورق گوشه بادبند به جان نازک ، به ورق تقویتی جان ستون جوش شود . اما این ورق در اثر کشش بادبندی می تواند به شکل ۸-ب کشیدگی شود .

برای پیشگیری از وقوع چنین پدیده ای به چند نکته بایستی دقت شود . اولاً پهنای ورق بیشتر اختیار شود تا جوش ورق تقویتی بجای ورق نازک جان به خط اتصال بال و جان که دارای ضخامت بیشتری به دلیل گرده است ، انجام شود . جهت اتصال مناسب تر لبه های ورق در محل گرده ها ، نیزمی تواند کونیک شود . ثانیاً با ایجاد تعدادی سوراخ یا شکاف مطابق شکل ۳-الف در ورق تقویتی جان و جوش انگشته ، یکپارچگی جان و ورق تقویتی مربوطه را بیشتر نمود . بهتر است ضخامت ورق تقویتی با ضخامت ورق گوشه بادبند تناسب داشته باشد زیرا اگر ضخامت فوق کم اختیار شود بعد جوش ورق گوشه بادبند متناسباً کم در خواهد آمد و این باعث افزایش طول جوش متصله و در نتیجه افزایش طول ورق گوشه بادبند خواهد شد .

۳- در اتصال گیردار تیر به جان ستون ، جهت پرهیز از جوش ورق گیرداری به جان نازک تیر آهن ستون به روش مندرج در شکل ۹ نیز عمل میشود . در این روش :

الف) ضخامت ورق P.2 بایستی مساوی یا بیش از ضخامت ورق روسری P.1 باشد . اما چون بال تیر آهن که ورق P.2 به آن جوش می شود عموماً ضخامت چندانی ندارد ، لذا بعد جوش اتصال ورق P.2 به بال کم خواهد شد . و طبیعتاً طول ورق P.2 جهت تامین طول جوش باید زیاد باشد تا بتواند کشش معادل ظرفیت ورق P.1 را به تیر آهن ستون منتقل نماید .

ب - وجود ورق واسط P.2 باعث می شود خروج از مرکزیت محل اثر بار به ستون بیشتر گردد . که امر مطلوبی نیست .

پ - کیفیت خود ورق و جوش آن بر سرنوشت اتصال تاثیر گذار است . این موضوع آسیب پذیری و حساس بودن این طرح از اتصال رانسان می دهد .

ت - ورق P.2 میتواند مطابق شکل ۱۰ نیز انتخاب شود .

ث- در پشت ورق P.2 مطابق شکل ۱۱ نیاز به ورق P.3 دارد . (رجوع شود به صفحات ۲۵۲ و ۲۵۶ کتاب اتصالات در سازه های فولادی تألیف آقایان طاحونی ، زندی) ، جوشکاری ورق P.3 و کیفیت جوش آن هم خود معضلی است .

ج - اضافه شدن ورقهای P.2, P.3 و احتمالاً ورق های پیوستگی P.4, P.5 مطابق شکل ۱۱ در هر اتصال ، باتوجه به اینکه در هر گره اتصال تیر به ستون میانی ۲ عدد از اتصال تیر به جان ستون وجود دارد . در کل ساختمان ، هم به غیر اقتصادی شدن طرح منجر می شود وهم باعث صعوبت اجرا میگردد .

۴ - چنانچه یک ساختمان فلزی با ستون های متشکل از تیر آهن و ورق تقویتی ساخته شود بنحوی که هیچیک از ایرادات یاد شده رانداشته

باشد ، اسکلت این ساختمان آنچنان غیر اقتصادی یا اجرای آن آنقدر سخت خواهد شد که هر عقل سلیمی ترجیح میدهد از ستون ساخته شده با ورق از مقاطع H یا قوطی استفاده شود . زیرا دیگر مزیتی برای استفاده از تیر آهن و ورق در ساخت ستون دیده نمی شود .

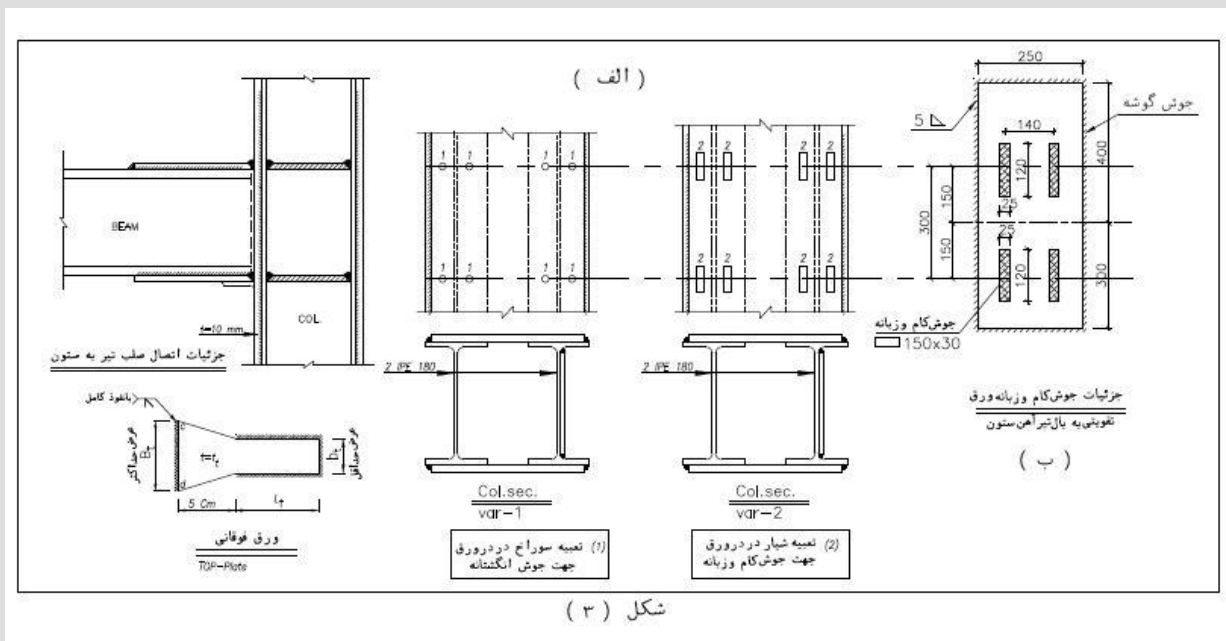
۵ - بعضی پیمانکاران اسکلت ، استفاده از تیر آهن و ورق جهت ساخت ستون را بیشتر می پسندند و ادعا می کنند که این نوع ستون ها ارزان تر و دارای سهولت اجرائی بیشترند و حتی با کیفیت ترند . و اینگونه استدلال می کنند که تیر آهن به صاف و شاغولی درآمدن ستون و ورق تقویتی آن کمک می کند ، در حالیکه اگر ستون صرفا با ورق ساخته شود ، دچار اعوجاج و پیچیدگی می شود ، و ورقهای تقویتی آن تاب برمی دارند . اما بایستی گفت این مقایسه منطقی نیست زیرا مقایسه ای است بین یک ستون غیر استاندارد که ملاحظات فنی یاد شده در این نوشتار رعایت نکرده است بایک ستون ساخته شده با تیر و ورق که در طرح و ساخت استانداردهای فنی و آئین نامه ای رعایت شده است .

در خاتمه نیازمند یادآوری است که در ساختن یک ستون بدون ایراد با ورق (و بدون استفاده از تیر آهن) وجود پدیده هائی چون اعوجاج و پیچیدگی یا تاب برداشتن ورق که ناشی از کم تجربگی یا نداشتن لوازم و تجهیزات کافی می باشد به هیچ وجه امر پذیرفته ای نیست .

اما سؤال آخر :

با توضیحات ارائه شده و الزامات مطروحه بنظر شما چند درصد از ساختمانهای ساخته شده با ستونهای متشکل از تیر آهن و ورق تقویتی ، مقاوم در برابر زلزله هستند ؟ ممکن است جواب این باشد ، یک در هزار . تصدیق می شود که این عدد قابل رند شدن به صفر است .

و اینگونه است که به سختی می توان پاسخ به پرسش مطرح شده در عنوان مقاله را مثبت ارزیابی کرد .

شکل (۳)

طریقه ساخت ستونها

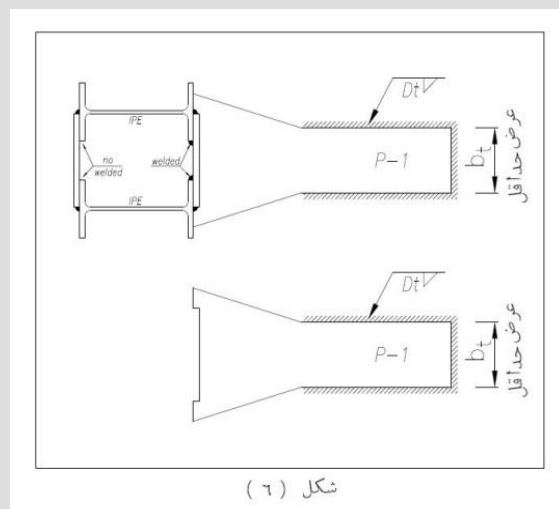
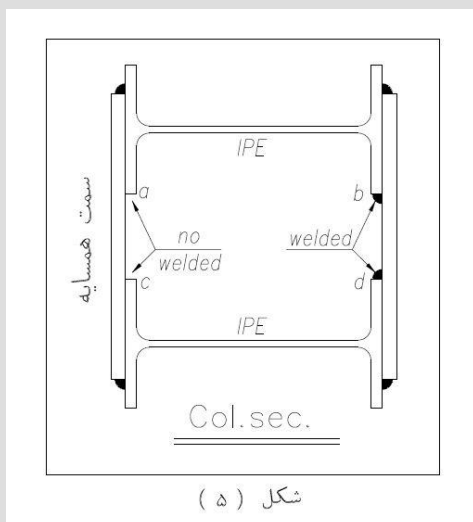
۱- ابتدا ورق سراسری PL.250x15mm (یا ورق نکیه گامی PL.700x200x10mm) توسط P.2 موازی یکدیگر قرار میگیرند. توسط جوش نفوذ کامل به دو ورق سراسری متصل است.

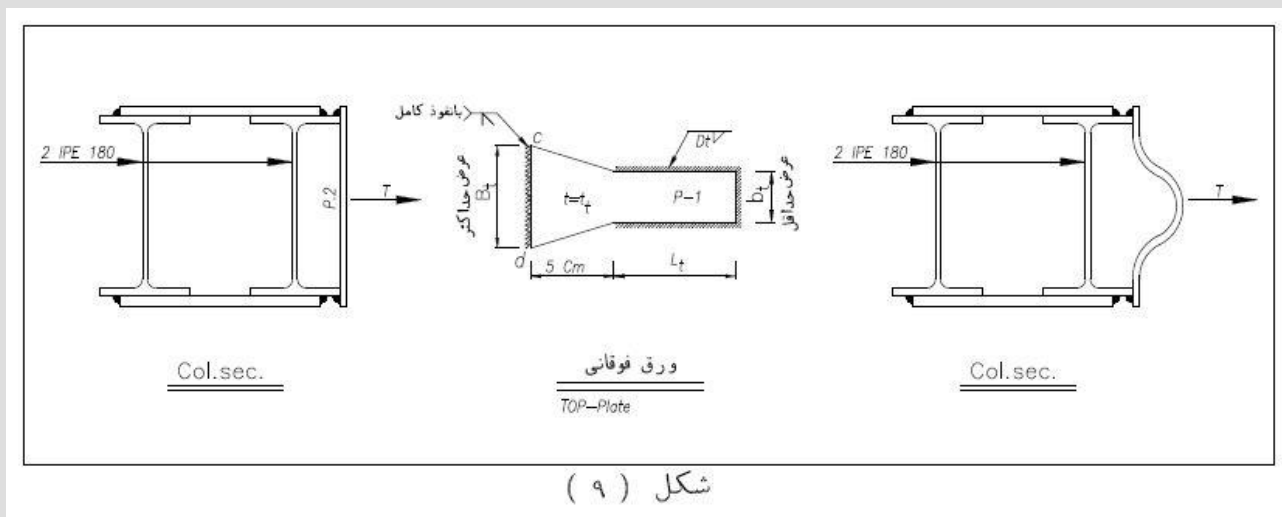
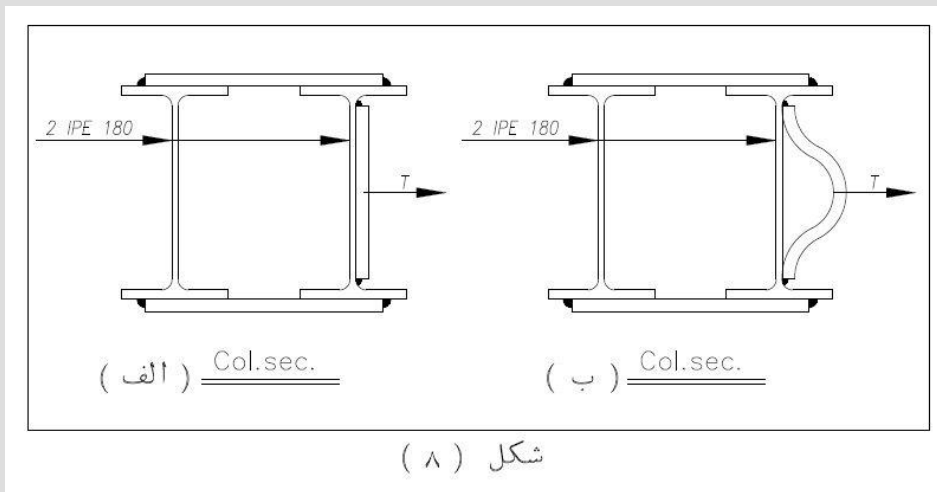
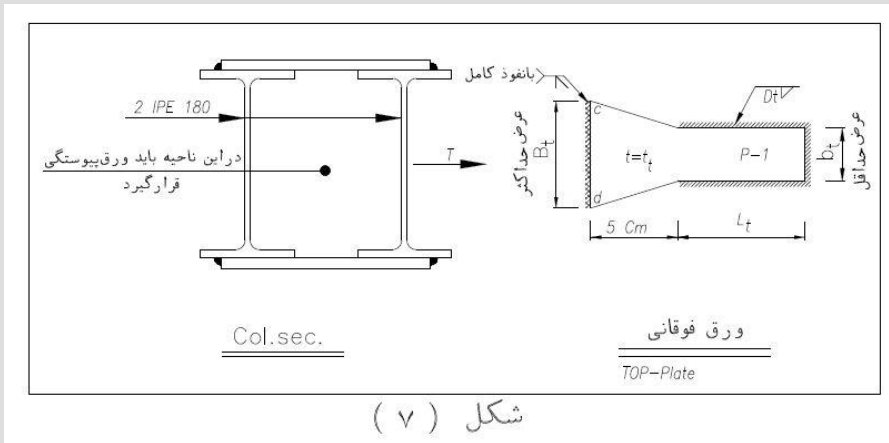
۲- سپس P.3 (PL.270x182x15) ما بین دو ورق سراسری و دو ورق P.2 قرار داده می شود و چهار طرف این ورق توسط جوش گوشه 8mm به دو ورق P.2 و دو ورق سراسری جوش می شود.

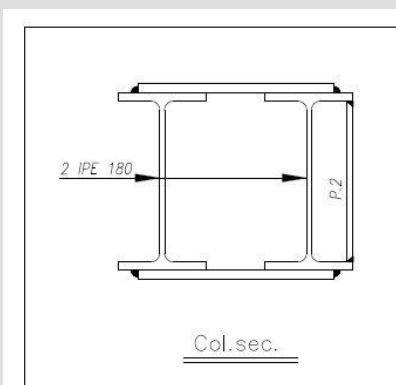
۳- در انتها از دو طرف پروفیلهای ستون (2IPE180) در جای خود قرار میگیرد. و توسط جوش گوشه 8mm به ورقهای سراسری یا ورقهای نکیه گامی جوش می شوند.

ورقهای تقویتی ستون که روی بال ستون یا جان اجرا می گردند بایستی 60 Cm بالاتر از BOTT OF BEAM قطع شوند.

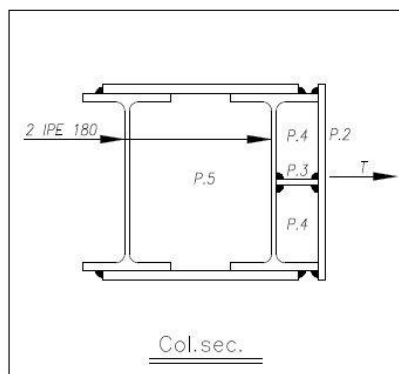
شکل (۴)

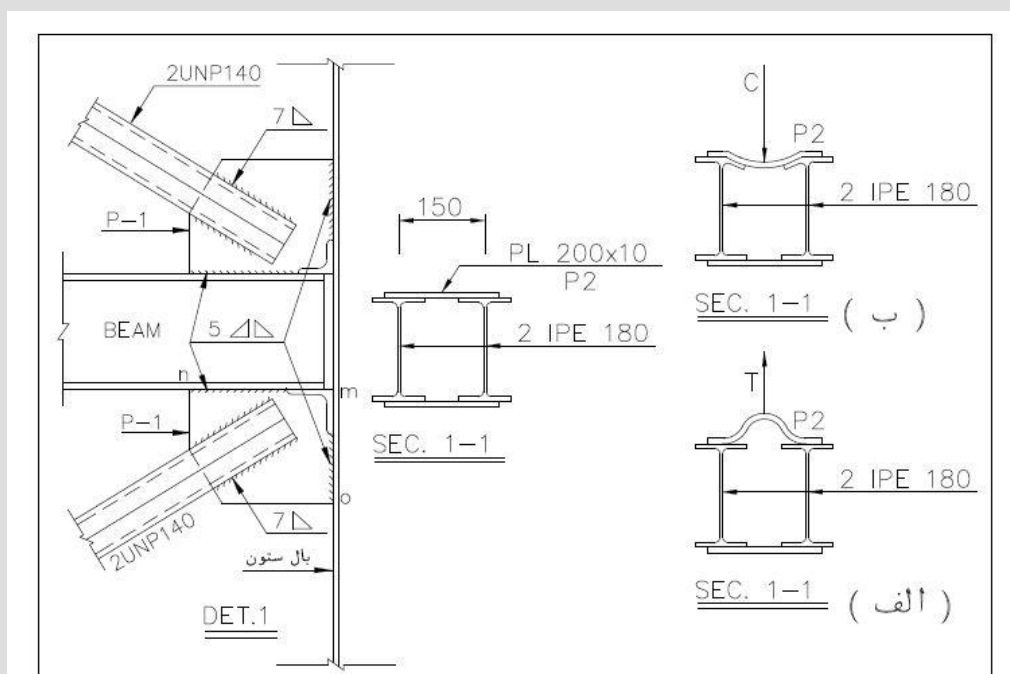

شکل (۱۰)

شکل (۱۱)

شکل (۱۲)